

TÝDEN MODLITEB ZA POVOLÁNÍ

DEN PRVNÍ

Čtení:

Z evangelia podle svatého Matouše 9,35-38:

«Ježíš pak obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, hlásal radostnou zvěst o (Božím) království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

Evangelium hovoří o tom, že „Ježíš pak obcházel všechna města i vesnice... Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“ (Mt 9,35-38). Tato slova nás překvapují, protože všichni víme, že je třeba nejprve orat, zasívat a pěstovat, abychom potom ve vhodném čase mohli sklízet hojnou úrodu. Ježíš však prohlašuje, že „žeň je hojná“. Kdo tedy pracoval, aby se dosáhlo takového výsledku? Odpověď je jedna jediná: Bůh. Polem, o němž Ježíš hovoří, je zjevně lidstvo, jsme jím my. Účinným konáním, které zapříčinilo „hojné plody“, je Boží milost a společenství s ním (srov. Jan 15,5). Modlitba, kterou Ježíš vyžaduje od církve, se týká prosby o větší počet těch, kdo jsou ve službě království. Svatý Pavel, jenž byl jedním z „Božích spolupracovníků“, se neúnavně nasazoval pro věc evangelia a církve. Věděl přitom a osobně zakusil, jak je spasitelská vůle Boží tajemná a že původem každého povolání je působení milosti. Korintským křesťanům Apoštol připomíná: „Vy jste Boží pole“ (1 Kor 3,9). Proto z našeho srdce vychází především údiv nad hojnou úrodou, kterou může poskytovat pouze Bůh, a pak vděčnost za lásku, jež nás stále předchází, a nekonečná úcta k dílu, které on vykonal a které vyžaduje náš svobodný souhlas, abychom pracovali s ním a pro něho.

Otče náš...

Modlitba za povolání

Milosrdný Otče, který jsi nám pro naši spásu dal svého Syna a neustále nás podporuješ dary Ducha svatého, daruj nám živá, horlivá a radostná křesťanská společenství, která budou zdrojem bratrského života a budou mezi mladými vzbuzovat touhu zasvětit se tobě a evangelizaci. Podporuj je v jejich snaze předkládat vhodnou katechezi povolání a cesty specifického zasvěcení. Daruj jim moudrost pro potřebné rozpoznávání povolání tak, aby ve všem zářila velikost tvé milosrdné lásky. Maria, Ježíšova Matko a vychovatelko, přimlouvej se za každé křesťanské společenství, aby se, oplodněno Duchem svatým, stávalo pramenem ryzích povolání ke službě svatému Božímu lidu. Amen.

DEN DRUHÝ

Čtení:

Z evangelia podle svatého Lukáše 4,16-19:

«Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagogy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

Při čtení úryvku z proroka Izaiáše v nazaretské synagoze rozpoznává Ježíš jádro svého poslání a představuje ho těm, kteří očekávali Mesiáše: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně“ (*Lk 4,18-19*).

Každý z nás může stejným způsobem objevit vlastní povolání prostřednictvím duchovního rozlišování. Je to „proces, jehož prostřednictvím se člověk v dialogu s Pánem a při naslouchání hlasu Ducha dostane k uskutečnění základních rozhodnutí, počínaje tím o životním stavu“ (*Přípravný dokument XV. řádného generálního zasedání biskupské synody na téma: „Mladí lidé, víra a rozlišování povolání“*)

Objevujeme zejména, že křesťanské povolání má vždy prorocký rozměr. Jak dosvědčuje Písmo, proroci jsou vysláni k lidem v situacích materiální nejistoty, v duchovní a mravní krizi, aby jim jménem Božím předali slova obrácení, naděje a útěchy. Stejně tak jako vítr víří prach, ruší prorok falešný klid svědomí, které zapomnělo na Pánovo slovo. Rozlišuje události ve světle Božího příslibu a pomáhá lidem zachytit znamení jitřenky v temnotě dějin.

I dnes velice potřebujeme rozlišování a prorocství; je třeba přemáhat pokušení ideologie a fatalismu, a objevovat ve spojení s Pánem způsoby, nástroje a situace, jejichž prostřednictvím nás volá. Každý křesťan by měl rozvíjet schopnost „číst uvnitř“ života a chápat, kam a k čemu ho Pán volá, aby pokračoval v jeho poslání.

Otče náš...

Modlitba za povolání

Můj Pane, mé oči vidí hlavně zlo, které zaplavuje náš svět, a já mnohdy ztrácím naději na světlo, které by těmito temnotami proniklo.

Pane, ty sám si volíš a povoláváš své spolupracovníky. Ty jsi dokázal proměnit pronásledovatele církve Šavla v neúnavného misionáře! Ty můžeš i v dnešní době probouzet nové ženy a muže schopné nést tvé světlo a tvou radostnou zvěst do všech koutů světa a společnosti. Pane prosím tě, obnov v našem středu své mocné působení, projev svou moc a vzbuzuj si uprostřed nás nové hlasatele evangelia. A prosím tě, používej i mě ke zvěstování své radostné zvěsti mému okolí.

Dobrý pastýři, pečuj o své stádo a posílej nadále dělníky na svou žeň! Amen.

DEN TŘETÍ

Čtení:

Z evangelia podle svatého Matouše 28,18-20:

«Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

Ten, kdo se nechal přitáhnout Božím hlasem a začal následovat Ježíše, v sobě velmi rychle objeví neodolatelnou touhu přinášet radostnou zvěst bratřím prostřednictvím evangelizace a služby v lásce. Všichni křesťané jsou povoláni k tomu, aby byli misionáři evangelia! Vždyť učedník nedostává dar Boží lásky pro svou soukromou útěchu. Není volán k tomu, aby přinášel sám sebe nebo se staral o firemní zájmy. Prostě se ho dotkla a proměnila ho radost z toho, že se cítí být Bohem milovaný, a tento prožitek si nemůže nechávat jen pro sebe: „Radost evangelia, která naplňuje život společenství učedníků, je radostí misijní“ (*Evangelii gaudium 21*).

Misijní nasazení tedy není jakýmsi přídatkem ke křesťanskému životu jakoby nějaká ozdoba, ale naopak, nachází se v srdci samotné víry; vztah s Pánem v sobě zahrnuje to, že jsme posláni do světa jako proroci jeho slova a jako svědkové jeho lásky.

Otče náš...

Modlitba za povolání

Pane, ty mě zkoumáš a znáš, ty víš, kdy uléhám a kdy vstávám! (Žl 139)

Pane, ty znáš mé srdce, mé touhy i má skrytá přání. Nyní ti je chci všechna svěřit a odevzdat ti svůj život: svou minulost tvému milosrdenství, svou přítomnost tvé spravedlnosti, svou budoucnost tvé prozřetelnosti. Vždyť ty sám nejlépe víš, jaká životní cesta je pro mě ta nejlepší. Sešli mi svého Ducha a dej mi pravou svobodu, abych dobře poznal své životní povolání, a tak naplnil tvou svatou vůli v pokoře a v pravdě. Dej mi sílu, abych s tvou pomocí dokázal naplnit toto povolání v pokoji a s radostí. Neboť ty jsi Bůh jediný, vševědoucí a všemohoucí; řídíš celý svět, žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

DEN ČTVRTÝ

Čtení:

Z evangelia podle svatého Matouše 13,44-45:

«Nebeské království je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. Anebo je nebeské království, jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

I když zakoušíme svou velkou křehkost a často v sobě cítíme malomyslnost, musíme pozvedat hlavu k Bohu, aniž by nás dusil pocit naší nehodnosti anebo bychom upadali do pesimismu, který z nás dělá pasivní diváky unaveného a rutinního života. Není tu místo pro strach. Bůh sám očistí naše „nečisté rty“ a učiní nás vhodnými pro své poslání: „Tvá vina je smazána, tvůj hřích je odpuštěn. Tu jsem uslyšel hlas Páně, jenž říkal: „Koho pošlu? Kdo za nás půjde?“ A já jsem řekl: „Tady jsem, pošli mne!““ (Iz 6,6-8).

Každý misijní učedník slyší ve svém srdci Boží hlas, který ho zve, aby „procházel“ mezi lidmi jako Ježíš, „prokazoval dobrodiní a všechny uzdravoval“ (srov. Sk 10,38). V síle svého křtu je každý křesťan „christoforos“, to znamená „ten, kdo nese Krista“ svým bratřím (srov. Katecheze, 30. ledna 2016). To platí zvláště pro ty, kdo jsou povoláni k zvláštnímu zasvěcení, i pro kněze, kteří velkoryse odpověděli „tady jsem, pošli mne“. Jsou povoláni, aby s novým misijním nadšením vycházeli z posvátného chrámového okruhu a umožňovali Boží něžnosti rozlévat se pro dobro lidí (srov. Homilie při missa chrismatis, 24. března 2016). Církev potřebuje takové kněze, kteří jsou důvěryhodní a vyrovnaní, protože našli pravý poklad, a s radostí touží po tom, aby ho dali poznat všem! (srov. Mt 13,44).

Otče náš...

Modlitba za povolání

Ježíši, Synu Boží, v němž přebývá plnost božství, ty voláš všechny pokřtěné, aby „zajeli na hlubinu“ a šli cestou svatosti.

Vzbuď v srdcích mladých lidí touhu být v dnešním světě svědky moci tvé lásky. Naplň je svým Duchem odvahy a rozvážnosti, aby byli schopni odhalit plnou pravdu o sobě a o svém povolání.

Náš Spasiteli, poslaný Otcem zjevit nám milosrdnou lásku, dej své církvi dar mladých lidí připravených zajet na hlubinu, aby byli mezi bratry projevem tvé přítomnosti, která obnovuje a zachraňuje.

Svatá Panno Maria, Matko Spasitelova, spolehlivá průvodkyně na cestě k Bohu a k bližnímu, ty, která jsi uchovávala jeho slovo ve svém srdci, podpírej svou mateřskou přímluvou rodiny a církevní společenství, aby pomáhaly mladým a dospívajícím lidem odpovědět velkomyslně na Pánovo volání.

Amen.

(Jan Pavel II.)

DEN PÁTÝ

Čtení:

Z evangelia podle svatého Lukáše 24,13-17.30-34:

«Ještě ten den se ubírali dva z nich do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. (...) Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. (Vtom) se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

Ježíš se k nám připojuje na naší cestě. Před otázkami, jež se vynořují z lidského srdce, a před výzvami, jež vyplývají ze skutečného života, můžeme zakoušet pocit zmatku a vnímat nedostatek síly a naděje. Je zde riziko, že se křesťanské poslání bude jevit jako pouhá neuskutečnitelná utopie anebo jako něco, co přesahuje naše síly. Když však hledíme na zmrtvýchvstalého Ježíše, který kráčí vedle emauzských učedníků (*srov. Lk 24,13-15*), naše důvěra může pookřát; v tomto evangelním výjevu vidíme opravdovou „liturgii cesty“, která předchází liturgii Slova a lámání Chleba a říká nám, že Ježíš je vedle nás na každém našem kroku! Ti dva učedníci jsou zraněni skandálem kříže a vracejí se domů s pocitem porážky; nesou si v srdci nenaplněnou naději a neuskutečněný sen. Smutek v nich zaujal místo evangelní radosti. Co udělá Ježíš? Neposuzuje je, jde s nimi jejich cestou a místo toho, aby vztyčil zeď, otevírá nový průlom. Pomalu proměňuje jejich zklamání, nechává jejich srdci vzplanout a otevírá jim oči hlásáním Slova a lámáním Chleba. Stejně tak ani křesťan nenese svůj misijní úkol sám, ale i uprostřed únavy a nepochopení zakouší, „že Ježíš jde s ním, mluví s ním, dýchá s ním, pracuje s ním. Cítí, že živý Ježíš je s ním uprostřed misijního úsilí“ (*Evangelii gaudium 266*).

Otče náš...

Modlitba za povolání

Věřím, Pane, že mě povoláváš ke štěstí,
k novému životu a k nebi, které začíná už tady na zemi; k životnímu stavu,
k úkolu ve světě, k lidem a ke společenství, které sahá až do nebe.

Věřím, Pane, že mě voláš, a přece často neslyším
tvůj hlas.

Dej, ať tě slyším a ať rozumím tvým slovům.

Přitahuj mě, ať tě hledám a nalézám.

Probouzej ve mně touhu přijímat tě kdekoliv,

kde se dva nebo tři sejdou v tvém jménu. Pošli mi lidi, kteří budou o

tobě pravdivě svědčit, abych od tebe dokázal přijmout pravdu o

sobě, o štěstí, o novém životě a o nebi, které začíná už tady na zemi.

Amen.

(Georg Lengerke)

DEN ŠESTÝ

Čtení:

Ze Skutků apoštolů 6,2-7:

«Dvanáct (apoštolů) proto svolalo (veškeré) množství učedníků a řekli: „Nebylo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol. My však se chceme nadále věnovat modlitbě a službě slova.“ Ten návrh se zalíbil celému shromáždění. Vyvolili tedy Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmena a Mikuláše, proselytu z Antiochie. Postavili je před apoštoly, a oni na ně za modlitby vložili ruce. Boží slovo se šířilo stále více a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl.»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

Povolání od Boha přichází skrze zprostředkování ve společenství. Bůh nás volá, abychom byli součástí církve a po době určitého dozrávání v jejím nitru nám dává specifické povolání. Cesta povolání se koná spolu s bratřími a sestrami, které nám Bůh dává: je to spolu-volání (*orig.: con-vocazione*). Církevní dynamika povolání je protilátkou proti lhostejnosti a individualismu. Nastoluje společenství, v němž nad lhostejností zvítězila láska, protože od nás vyžaduje, abychom vycházeli ze sebe, dávali svůj život do služby Božímu záměru a brali si za svou dějinnou situaci jeho svatého lidu.

Při letošním dni věnovaném modlitbám za povolání vybízím všechny věřící, aby na sebe vzali zodpovědnost v péči o povolání a o jejich rozpoznávání. Když apoštolové hledali někoho, kdo zaujme místo Jidáše Iškariotského, shromáždil sv. Petr sto dvacet bratří (*srov. Sk 1,15*); a pro volbu sedmi jáhnů byla svolána skupina učedníků (*srov. Sk 6,2*). Sv. Pavel dává Titovi specifická kritéria pro volbu kněží (*Tit 1,5-9*). I dnes je křesťanské společenství vždy přítomné tam, kde povolání raší, kde se formují a kde mají přetrvávat (*srov. Evangelii gaudium 107*).

Povolání se rodí v církvi. Už od zrodu povolání je třeba mít náležitě církevní „cítění“. Nikdo není povolán výlučně pro nějakou danou oblast ani pro určitou skupinu nebo církevní hnutí, ale pro církev a pro svět. „Jasným znamením autenticity charismatu je jeho církevnost, jeho schopnost se pro dobro všech harmonicky integrovat do života svatého Božího lidu“ (*tamtéž 130*). Když mladý člověk odpovídá na Boží volání, vidí, jak se rozšiřuje jeho církevní obzor, může uvažovat o mnoha charismatech a dojít tak k objektivnějšímu rozlišení. Tímto způsobem se společenství stává domovem a rodinou, kde se rodí povolání. Kandidát s vděčností považuje tuto komunitní meditaci za nepostradatelný prvek své budoucnosti. Učí se poznávat a milovat bratry a sestry, kteří krácejí po cestách odlišných od jeho cesty; a tato pouta ve všech posilují společenství.

Otče náš...

Modlitba za povolání

Bože, náš Otče,

tvé stvoření je podivuhodné. Z tvé ruky vychází vše stvořené. Také mě jsi povolal k životu a dal jsi mi pro něj úkol, který za mě nemůže nikdo jiný splnit.

Mám pro svůj život poslání. Možná své pozemské poslání dostatečně nerozpoznávám, ale jednou mi bude přece jen zjevné. Nebyl jsem povolán do života, abych byl neužitečný a bezcenný, nýbrž jako článek dlouhého řetězu, mostu mezi lidmi a generacemi.

Pane a Bože, bylo mi uloženo dobro: naplňovat tvé dílo, přinášet mír, konat dobro, sloužit pravdě, žít tvé slovo, ať se octnu kdekoliv na světě. Dej mi k tomu svou sílu a milost. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

DEN SEDMÝ

Čtení:

Z evangelia podle svatého Lukáše 1, 35.38:

«Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní, a proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. ‘ (...) Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova! ‘ A anděl od ní odešel.»

Z poselství papeže Františka ke Dnům modliteb za duchovní povolání

Toužím upřímně všechny povzbudit k niternému přátelství s Pánem především proto, abychom si shůry vyprošovali nová povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu. Boží lid potřebuje, aby byl veden pastýři, kteří tráví svůj život službou evangeliu. Proto prosím farní společenství, sdružení i početné modlitební skupiny v církvi: proti pokušení malomyslnosti se i nadále modlete k Pánu, aby posílal dělníky na svou zeň a aby nám dával kněze zamilované do evangelia, schopné stávat se pro bratry jejich bližními, a tak být živým znamením milosrdné Boží lásky.

Draží bratři a sestry, i dnes můžeme znovu nacházet elán pro hlásání, a především mladým můžeme nabízet, aby následovali Krista. Tváří v tvář rozšířenému pocitu víry unavené nebo omezené jen na „plnění povinností“ touží naši mladí po objevování stále nového kouzla Kristovy osobnosti; chtějí, aby jim jeho slova a gesta kladla otázky a provokovala je, a konečně, aby díky němu mohli snít o životě naplněném lidským a radostným, který se vydává v lásce.

Nejsvětější Panna Maria, Matka našeho Spasitele, měla odvahu se oddat tomuto Božímu snu a vložit svou mladost a své nadšení do jeho rukou. Kéž na její přímluvu získáme stejnou otevřenost srdce, připravenost odpovědět na Pánovo volání svým „tady jsem“ a radost vydat se jako ona na cestu (*srov. Lk 1,39*), abychom jej hlásali celému světu.

Otče náš...

Modlitba za povolání

Matko Vtěleného Slova a Snoubenko Ducha svatého, tys naslouchala Božímu slovu a uchovávala ho ve svém srdci, nauč nás rozjímat o Božích záměrech s naším životem a nechat se vést Duchem svatým.

Spolehlivá Průvodkyně na cestě víry, naděje a lásky, pomoz rodičům, aby své děti vedli k opravdovému životu podle evangelia, a tak je připravili k velkomyslné odpovědi na Boží volání.

Matko každého „Ano“ vůči Bohu, pokorně tě prosíme o přímluvu za mladé lidi, aby tak jako ty měli odvahu se zcela zasvětit Bohu a jeho službě. Amen. (*Vojtěch Kodet*)